

“Over wolven die schapen scheren”

De Federale regering werd gevormd. Het regeerakkoord bevat tal van maatregelen die zowel rechtstreeks als onrechtstreeks een invloed zullen hebben op de geïntegreerde politie en de statutaire verworvenheden van de personeelsleden.

“Belastingen heffen is als schapen scheren: je moet stoppen wanneer je aan de huid zit”, zijn de bewoordingen van premier Bart De Wever (N-VA) tijdens de marathonzitting over de beleidsverklaring in de Kamer. Van belastingen kunnen de politieambtenaren inderdaad meespreken... van de onregelmatige prestaties gaat meer dan de helft naar de staats- (put) kist.

Kapot bespaard

Maar de politieschappen worden niet enkel geschoren door middel van de belastingen. Na de hervorming werd de geïntegreerde politie kapot bespaard. Dit uit zich niet alleen op een

tekort van om en bij de 4000 FTE's, maar tevens in het ontbreken van middelen en investeringen om nog van een modern politie-apparaat te kunnen spreken. De bedragen die nu genoemd worden als grote investeringen, zullen daar helaas weinig aan kunnen veranderen.

Maar ook statutair – vooral dan wat de pensioenen betreft – zet men opnieuw het bot mes in de huid van de brave schapen.

De definitie van verworven rechten heeft een totaal andere betekenis naargelang je tot de stal van de brave schapen behoort of uit het kamp van de boze wolven in de pluchen zetels komt. Ja want zelfs vanuit de oppositie

klinkt - tussen het hoongelach door – dat er verder en harder moet geschoren worden. “Shame on you”.

Een voorbeeldje: wie in 2019 voor het eerst in het parlement kwam, moet sindsdien 45 jaar werken voor een volledig pensioen. “Verworven rechten werden wel behouden, waardoor de gewerkte jaren voor 2019 nog steeds zwaarder doorwegen (jaren voor 2014 x 2.25). Een verhogingscoëfficiënt dus ... Of hoe een definitie naargelang het jaar en naargelang de doelgroep kan verschillen. Ook in 2013 sneden de politici niet in eigen vel. Een ander mens zou zich verlegen voelen mocht men zelf hun pensioenvoorwaarden bepalen.

Geprivilegieerde politici

Een zeer gewaardeerd parlementair stelt het als volgt voor: “Een salaris is niet alleen een verloning voor arbeid, maar ook voor respect, inzet, risico en marktconformiteit.” Gelden deze criteria dan niet voor de politieambtenaren?

Waar je de voorbije maanden zowat elke dag één of ander artikel of opiniestuk kon lezen, al dan niet gestoeld op objectieve en volledige informatie, waarbij het ambtenarenpensioen werd neergesabeld, klonk er plots geen kritiek meer op de zogenaamde verworven rechten van politici, noch op andere “geprivilegieerde stelsels”.

Zeer opvallend, niettegenstaande deskundigen genoeg aan de tafel, wordt de term “zwaar beroep” niet meer in de mond genomen. Zelfs niet door de provinciale deputaties die hun eigen beroep bestempelden als een “risico”, omdat stoppen niet altijd hun keuze betreft. Dat de wolven mekaar helpen om van het ene mandaat naar het andere te hoppen, wordt daar uiteraard niet bij verteld.

Het summum ... dé indexering van het wettelijk pensioen van ambtenaren en van de gemengde loopbanen die tijdelijk beperkt wordt tot de bovengrens van het werknemerspensioen. Of hoe men zelfs de huidige en toekomstige gepensioneerden gaan verarmen. Voor politici geldt echter het “plafond-Wijninckx”. “All animals are equal ...”

Wat ons beroep betreft kan er eveneens over risico's gesproken worden. Weliswaar niet door het feit dat we “kunnen afgestraft worden door de kiezer”, maar door de bijzondere risico's (zowel fysiek als psychosociaal) die men als politieambtenaar ondervindt. De criteria van de pensioencommissie: onregelmatige prestaties, fysiek en gevaarlijk beroep, en psychosociale risico's klinken niet vreemd in het oor. Of klonk het niet voor de verkiezingen als volgt: “een erkenning als zwaar beroep, binnen een algemene pensioenhervorming”. Het is dus noch wachten op deze teksten ...

Het meest faire zou zijn om het dossier van zware beroepen opnieuw op de tafel te brengen, zoals men liet uitschijnen voor de verkiezingen, en waarbij men zelfs een ‘objectieve studie’ zou uitvoeren naar de effectieve levensverwachting. Dan pas kan men objectieve stellingen innemen en een wettelijk kader uitwerken.

Ook wat betreft ziekte zal men voor de ambtenaren overstappen naar “een systeem van verzekering tegen arbeidsongeschiktheid en invaliditeit zoals in de private sector (30 dagen gewaarborgd loon, bij hervat pas na 8 weken werkhervatting opnieuw recht op 30 dagen gewaarborgd loon). Van een verzekering gewaarborgd loon, zoals in sommige sectoren is er geen sprake. Ook hier is de definitie van “harmonisering” zeer beperkt.

Schaapjes op het droge

Voor politici, die hun ziekteregeling zouden “spiegelen aan dat van de gewone werknemer” (HLN-2/2/2025), geldt een andere regeling... na 30 dagen zou men de onkostenvergoeding niet meer uitbetalen (was dat al niet beslist in 2021), het loon zelf blijft wel behouden. Wolven bijten mekaar niet, die hebben “hun schaapjes op het droge”.

In het regeerakkoord “moedigt men onze lokale politiediensten en bij voorkeur ook de jeugdbrigades aan om het door de betrokken actoren uitgestippelde anti-spijbelbeleid (verder) te ondersteunen ...”. Voor zover dit al een politietaak zou zijn, rijst er twijfel of dit over de scholen of over het parlement zou gaan. Of zal het loon van een ambtenaar ook doorlopen wanneer men spijbelgedrag vertoont?

België staat in Europa op de 18de plaats als je de verhouding van het actieve inkomen vergelijkt met het netto pensioen. Daarom is het onbegrijpelijk dat de zogenaamde “harmonisatie” enkel en alleen slaat op het “downsizen” van de ambtenarenpensioenen. Daar waar het doorsnee niveau van het ambtenarenpensioen helemaal (netto!) niet hoog ligt

t.o.v. andere omringende landen.

Het is duidelijk dat deze regering het gemunt heeft op de brave middenklasse. Wolven pikken er nu eenmaal graag de gemakkelijkste prooi uit. Zelfs over de meerwaardetaks bestaat er reeds discussie, waar ook de zogenaamde sociale partijen maar al te goed weten dat ook de brave schapen zullen (mee) betalen.

Voor politieambtenaren is het vooral het “EN-EN”-verhaal die zwaar valt: ‘en’ de tantièmes, ‘en’ de verhogingscoëfficiënt, ‘en’ de wijziging van de NAVAP-regeling, ‘en’ de termijn van de refertewedde, ‘en’ het uitdoven van het ziektepensioen en ziekte-dagen.

Of de geïntegreerde politie daar beter zal van worden, is nog maar de vraag. Zieken, en collega's met bijzondere risico's, zullen voor de leeuwen (of wolven om in de context te blijven) worden gegooid.

Het is genoegzaam bewezen dat het beroep van politieambtenaar een significante impact heeft op de gezondheid, het welzijn, en de levensverwachting. Zouden de mensen, in alle zware beroepen, die in dergelijke – gevaarlijke - omstandigheden moeten werken dan geen rechtvaardige uitstapregeling meer mogen hebben?

Gesteund door de continue framing van een paar deskundigen en enkele journalisten, niet gehinderd door eigen gunstregimes, installeert men een afgunstmaatschappij.

Divide et impera ...

Vincent GILLES
Voorzitter VSOA-Politie

Vincent HOUSSIN
Ondervoorzitter
VSOA-Politie

Voor een eerste analyse van het regeerakkoord Arizona met betrekking tot de politie, verwijzen wij u graag naar onze website: www.vsoa-pol.be.